

ELS MALVATS

Una freakada divertidíssima

Encara que molta gent pensi que tot està inventat i que ja res pot sorprendre, de vegades un es troba, sense ni tan sols esperar-ho, davant d'una genialitat (*dícese* de la qualitat pròpia d'un alt poder d'invenció). Això és el que succeeix amb *Els Malvats*, la nova comèdia de Biel Perelló que la companyia Viuda de Iguana e Hijos representarà al Versus Teatre del 17 de desembre fins al 24 de gener. Què té de distintiu que la fa una genialitat?

U. L'obra i l'autor: Hitchcock a la catalana

Perelló s'inspira en el món *hichcockià* i les típiques pel·lícules d'intriga i misteri dels anys cinquanta per explicar una història prototipada, plena de personatges estereotipats, que destrossa amb un humor irreverent, a voltes intel·ligent i altres d'allò més absurd i inconnex. Jimmy O'Hara, el protagonista, és el típic personatge pla, guapet de cara i vanitós, que es veu involucrat en una trama d'espionatge plena de girs i veritats-amitges-que-més-val-que-no-esbrinis (tot i que, com tots els films basats en aquestes característiques, el final és més que predicible: és el que ha de ser!).

DOS. El muntatge: la intrèpida aventura del teatre-cine negre

Com bé defineixen els directors de l'espectacle (Perelló i Jordi Frades), l'obra no és en cap moment una posada en escena cinematogràfica. És a dir, no hi ha pantalles ni gran espectacularitat. És un muntatge molt teatral que fa un homenatge al cine negre, en un escenari pràcticament buit, amb una música intrigant i un ampli ventall de personatges vestits d'obscur i colors apagats, que recorden precisament el mencionat tipus de cinema. Les escenes es van succeint de fosc en fosc, amb un ritme trepidant que serveix als actors per anar canviant de personatge contínuament, de vegades sense ni tan sols canviar de vestuari. Com sabem doncs que és un altre personatge? Aquí està la gràcia. Pregunteu-li al Jimmy O'Hara, que tampoc s'aclareix gaire!

TRES. La companyia: la colla pessigolla

Elia Corral, Ester Cort, Miquel Àngel Ripeu, Mireia Piferrer, Òscar Garcia, Pep Muñoz i Santi Monreal, acompanyats pel mateix Perelló, es reuneixen a dalt l'escenari per passar una bona estona. I això es veu, es respira, es transmet i el millor de tot... es contagia.

Aquesta freakada, però, no resta exempta de professionalitat i serietat davant el treball escènic. Frades i Perelló dirigeixen els actors cap a una naturalitat encorsatada molt interessant (els actors inclouen en la seva manera de ser clixés cinematogràfics, com ara moviments i expressions facials característics dels anys cinquanta). Ben trobat el personatge del Jimmy O'Hara (Muñoz), molt simpàtica la Dora (Corral) i, dels trets més freaks, l'home amb síndrome de Tuareg (Garcia) i la disfressa robòtica Shlecker (Ripeu).